

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2 grudnia 2003 r.

w sprawie wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz szczegółowych zasad ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego z urzędu (Dz. U. z dnia 15 grudnia 2003 r.)

Na podstawie art. 41a ust. 2 oraz art. 41b ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 86, z późn. zm.1)) zarządza się, co następuje: komentarze praktyczne

§ 1. Rozporządzenie określa wynagrodzenie za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi w sprawach obowiązków podatkowych, stanowiące podstawę do zasądzania przez sąd kosztów zastępstwa prawnego, zwane dalej "wynagrodzeniem doradcy podatkowego", oraz szczegółowe zasady ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu.

§ 2. 1. Wynagrodzenie doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądem administracyjnym wynosi w pierwszej instancji:

1) w sprawach, w których przedmiotem zaskarżenia jest należność pieniężna, przy wartości przedmiotu sprawy:

- a) do 500 zł - 60 zł,
- b) powyżej 500 zł do 1.500 zł - 180 zł,
- c) powyżej 1.500 zł do 5.000 zł - 600 zł,
- d) powyżej 5.000 zł do 10.000 zł - 1.200 zł,
- e) powyżej 10.000 zł do 50.000 zł - 2.400 zł,
- f) powyżej 50.000 zł do 200.000 zł - 3.600 zł,
- g) powyżej 200.000 zł - 7.200 zł;

2) w pozostałych sprawach - 240 zł.

2. Wynagrodzenie doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądem administracyjnym wynosi w drugiej instancji:

1) za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej oraz udział w rozprawie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym - 75 % kwoty wynagrodzenia określonego w ust. 1, a jeżeli w drugiej instancji nie prowadził sprawy ten sam doradca podatkowy - 100 % tej kwoty, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł;

2) za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej albo za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej - 50 % kwoty wynagrodzenia określonego w ust. 1, a jeżeli nie prowadził sprawy ten sam doradca podatkowy w drugiej instancji - 75 % kwoty, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł;

3) za udział w rozprawie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym - 50 % kwoty wynagrodzenia określonego w ust. 1, a jeżeli nie prowadził sprawy w drugiej instancji ten sam doradca podatkowy, nie sporządził i nie wniósł kasacji - 75 % tej kwoty, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł;

4) w postępowaniu zażaleniowym - 120 zł.

§ 3. 1. Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu ponoszone przez Skarb Państwa obejmują:

1) opłatę w wysokości nie wyższej niż 150 % kwot wynagrodzenia, o których mowa w § 2, oraz

2) niezbędne, udokumentowane wydatki doradcy podatkowego.

2. Wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej powinien zawierać oświadczenie, że opłaty nie zostały zapłacone w całości lub w części.

3. W sprawie, w której kosztami postępowania został obciążony przeciwnik strony korzystającej z pomocy udzielonej przez doradcę podatkowego ustanowionego z urzędu, koszty, o których mowa w ust. 1, sąd przyznaje po wykazaniu bezskuteczności egzekucji.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.)

1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 137, poz. 1302.

2) Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia utraciło moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 marca 2003 r. w sprawie wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym (Dz. U. Nr 56, poz. 504 i Nr 63, poz. 591).